

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ การประเมินคุณภาพภายนอก (๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

วันจันทร์ที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔
โรงแรมเจริญธานี จังหวัดขอนแก่น

หลักการและภาพรวมของการ ประเมินคุณภาพภายนอก (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์ : คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ

ปรัชญา : การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ คือ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม
ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต

เป้าหมายระยะยาว :

๑. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย
๒. โอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหาร
และ จัดการศึกษา

๔ มาตรฐานตามกฎกระทรวง

มาตรฐานว่าด้วย

- ๑ ผลการจัดการศึกษา
- ๒ การบริหารจัดการศึกษา
- ๓ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๔ การประกันคุณภาพภายใน

กลุ่มตัวบ่งชี้

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

๑

ตัวบ่งชี้
พื้นฐาน

๒

ตัวบ่งชี้
อัตลักษณ์

๓

ตัวบ่งชี้
มาตรการ
ส่งเสริม

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ประเมินภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน บนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติ ซึ่งสามารถชี้ผลหรือผลกระทบ มีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นการพัฒนา มาจากรอบแรกและรอบสอง

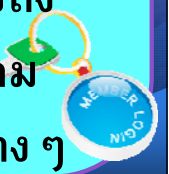
ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง สถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและ จุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละ สถานศึกษา โดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบัน และต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของ สถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนด แนวทางพัฒนา เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหา สังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึง ความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้แจงเรื่องต่าง ๆ

๖ ด้าน

ตัวบ่งชี้	มาตรฐานตามกฎกระทรวง
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน ด้านคุณภาพบัณฑิต ๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ ๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย ๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปและวัฒนธรรม ๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปและวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน ๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน ๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน ๑๔. การพัฒนาคณาจารย์ ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน ๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	ผลการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการศึกษา การประกันคุณภาพภายใน
กลุ่มตัวบ่งชี้ อัตรลักษณ์ ๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา ๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	ผลการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ
กลุ่มตัวบ่งชี้ มาตรการส่งเสริม ๑๘. ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	

ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา
และเกณฑ์การให้คะแนน
การประเมินคุณภาพภายนอก
รอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘)
ระดับอุดมศึกษา

รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ด้านคุณภาพบัณฑิต

- บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

วิธีการคำนวณ

จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด X ๑๐๐

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว และผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน
ทุกกลุ่มสาขาวิชา

๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
๐.๑๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
๐.๕๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน*
๑.๐๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอก

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือ
เผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๒๕ เท่ากับ ๕ คะแนน
ทุกกลุ่มสาขาวิชา

๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของ
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก
ทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน
ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
๐.๑๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัด การแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัด การแสดง (Performance) ระดับชาติ
๐.๕๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัด การแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัด การแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน*
๑.๐๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัด การแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	X	๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ เท่ากับ ๕ คะแนน
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	๕ คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์	X	๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน
ทุกกลุ่มสาขาวิชา

๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ
ที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน
ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย
๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

๘. การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ประเด็นการพิจารณา

๑. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๒. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการวิจัยต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๓. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชาต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
๔. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
๕. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

๙. การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคมหรือชุมชนหรือองค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

๑. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๒. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๓. “ชุมชน/องค์กร เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. อาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ด้านการบริหารและพัฒนาสถาบัน

๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์

๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงาน
ของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕)

ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา
๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการ
ที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)

๑๔. การพัฒนาอาจารย์

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	อาจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ
อาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์
เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

• นับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด
(นับจำนวนอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย) *

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน

๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายใน รับรองโดยต้นสังกัด

วิธีการคำนวณ

ผลรวมคะแนนประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
โดยต้นสังกัด

จำนวนปี

หมายเหตุ

ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาระดับสถาบัน ตามที่
หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ย้อนหลัง ๓ ปี ทั้งนี้ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา (สกอ.) เริ่มใช้เกณฑ์การประเมินใหม่คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เช่น

- ประเมินปี ๒๕๕๔ ใช้คะแนนประเมิน ๑ ปี คือ ปี ๒๕๕๓
- ประเมินปี ๒๕๕๕ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๒ ปี คือ ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓
- ประเมินปี ๒๕๕๖ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๓ ปี คือ ปี ๒๕๕๕, ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของผลประเมินประกันภายในโดยต้นสังกัด ๓ ปีย้อนหลัง
(เนื่องจากระบบประเมินภายใน มีคะแนนเต็ม ๕ เช่นเดียวกับการ
ประเมินภายนอก)

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ
และวัตถุประสงค์ของสถาบัน

๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อน
เป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ปรัชญา
ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจาก
สภาสถาบัน
๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่
กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัต
ลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับ
ตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม ๕
๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของ
สถาบันอุดมศึกษาและเกิดผลกระทบที่เกื้อประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๕. ผลการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตว่าบัณฑิตมีคุณลักษณะที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ ปรัชญา
ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา ตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ของ
ผู้บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่น ของสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน อยู่ในระดับตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม ๕
๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๕. สถาบันมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

๑๘. ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ

๑๘. ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในด้านต่าง ๆ

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ ๒ เรื่อง จากประเด็นเรื่องที่ชี้ นำ
หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

การรับรองมาตรฐานคุณภาพ ของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา

การรับรองมาตรฐานคุณภาพ

การคิดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวบ่งชี้และ คะแนนเฉลี่ยในภาพรวม

กลุ่มตัวบ่งชี้	วิธีคิดคะแนน
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน	$\frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ที่ ๑ ถึง ๑๕}}{๑๕}$
กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	$\frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ที่ ๑๖ และ ๑๗}}{๓}$
กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม	$\frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ที่ ๑๘}}{๒}$

เกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพ (ระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า)

ผลการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า “ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.” เมื่อพิจารณาจากคะแนนผลการประเมินแล้วมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยรวมของตัวบ่งชี้พันธกิจหลักของสถานศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๑-๑๑) ตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป

ผลการประเมิน	เกณฑ์
ภาพรวม	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป
ตัวบ่งชี้พันธกิจหลักของสถานศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๑-๑๑)	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป

การรับรองมาตรฐานคุณภาพ (ระดับสถาบัน)

ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพระดับสถาบัน สถาบันจะได้รับการรับรองมาตรฐาน เมื่อมีผลการประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

๑.สถาบันมีคะแนนผลการประเมินเฉลี่ยจากตัวบ่งชี้ตามพันธกิจหลักของสถานศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๑-๑๑) ตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และ

การรับรองมาตรฐานคุณภาพ (ระดับสถาบัน)

๒. คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าต้องได้รับการรับรองมาตรฐานตามเงื่อนไขต่อไปนี้
- ๒.๑ สถาบันที่มีคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจำนวน ๑-๓ คณะวิชา ทุกคณะวิชาต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน
 - ๒.๒ สถาบันที่มีคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจำนวน ๔-๙ คณะวิชา มีคณะวิชาที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานไม่เกิน ๑ คณะวิชา
 - ๒.๓ สถาบันที่มีคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าตั้งแต่ ๑๐ คณะวิชาขึ้นไป มีคณะวิชาที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคณะวิชาทั้งหมด

ขอขอบคุณ